

BGMNO

Parafii Świętego Antoniego Padewskiego w Gołkowicach

BIULETYN PARAFIALNY Nr 2 (2) 19.12.2004

IV NIEDZIELA ADWENTU

*Serdeczne życzenia ciepła, radości i
Błogosławieństwa Nowo Narodzonej
Dzieciny wszystkim parafianom i
gościom, którzy w okresie Świąt Bożego
Narodzenia odwiedzą naszą parafię
składają
kapłani pracujący w parafii oraz
redakcja.*

Święta, Święta, Święta...

TAKI MAŁY

Grudzień choinka
osiół zaszczycony
wół zarozumiały
tylko Bóg się nie wstydzi
że jest taki mały

Ks. Jan Twardowski

...Wygłądanie przez okno, nerwowe spoglądania na zegarek
Niecierpliwie kroki po pokoju. Albo tęsknota czekamy na kogoś,
czekamy na coś.

Są rozmaite czekania – te wyraźne, niecierpliwie i te
głęboko ukryte, ale nie mniej ciężkie.

Życie ludzkie składa się z czekań

**Spośród różnych czekań jest jedno czekanie
najważniejsze,**

Wspólne wszystkim – czekanie na Boga...

Ks. Jan Twardowski

dawna wigilia

Przyszła mi na wigilię zziębnięta głuchociemna
z gwiazdką jak z jasną twarzą – wigilia przedwojenna
z domem co został jeszcze na ciemnej fotografii
z sercem co nigdy umrzeć porządnie nie potrafi
z niemądrym bardzo piórem skrobiącym w kałamarnicy
z mamusią co od nieszczęść zasłonić chciała łzami
podając barszcz czerwony co śmieszył uszkami
z lampą z czajnikiem starym wydartym chyba niebu
z całą rodziną jeszcze to znaczy sprzed pogrzebów
Nad stołem mym samotnym zwiesiła czułą głowę
nad wszystkie figi z makiem – dziś już posoborowe

Przyszła usiadła sobie. Jak żołnierz pomilczała
Jezusa z klasy pierwszej z opłatkiem mi podała

Ks. Jan Twardowski

**Serdecznie dziękuję Pani Zofii Korona –
Dyrektorowi Szkoły Podstawowej im. Jana Pawła
II w Gołkowicach za życzliwość i umożliwienie
przygotowania Biuletynu Parafialnego**

Ks. Proboszcz

**Wyrażamy podziękowanie za hojność i otwarte
serca wszystkim, którzy wspomogli CARITAS
naszej parafii podczas zbiórki funduszy na
organizację spotkania ze Świętym Mikołajem dla
dzieci, oraz wszelką pomoc niesioną rodzinom i
innym potrzebującym zwłaszcza w okresie Świąt
Bożego Narodzenia**

Członkinie oddziału parafialnego CARITAS

*„ Jest taki wieczór, taki dzień, który łączy
wszystkich,
to wieczór, to dzień Bożego Narodzenia.”*

„ Ogłaszam Wam wielką radość, dzisiaj się narodził
Jezus Chrystus, Zbawiciel Świata. To On może nas napełnić
radością, sprawiedliwością, nadzieją, pokojem, wartościami,
których świat dać nam nie może”.

Co powinny dać nam i naszym rodzinom Święta Bożego Narodzenia?

Chrystus narodził się w Betlejem, ponad dwa tysiące lat
temu. Zbawiciel ludzkości, narodził się, kolejny raz w naszym
sercu, w naszym życiu, w naszych rodzinach, społecznościach i
w naszej ojczyźnie. Narodził się pod warunkiem: jeżeli my tego
będziemy chcieli i dodrze przeżyjemy czas Adwentu.

Na Boże Narodzenie powinniśmy spojrzeć z perspektywy:

- historycznej
- moralnej
- duchowej
- tradycji religijnej i patriotycznej.

W dawnych czasach był zwyczaj, iż panujący władcy
obchodzili uroczyste dzień swoich imienin. Bywało nawet, że

od urodzin panującego w danym państwie liczono lata. Nie dziwi przeto fakt, że od urodzin Jezusa Chrystusa zaczęto liczyć lata nowej ery. Wpadł na ten pomysł w VI wieku mnich Dionizjusz Exiguus. Zakonnik ten zadał sobie trud, aby możliwie dokładnie określić datę przyjścia Jezusa na ziemię. Wyznaczył ją na 25 grudnia 753 r. od założenia Rzymu.

Rzymianie około 25 grudnia obchodzili Święto Niezwycięzonego Słońca, gdyż właśnie w tym czasie następuje przesilenia dnia z nocą. Chrześcijanie wybrali tą datę, narodzin Chrystusa, aby wyprzec i przepoić duchem Chrześcijańskim pogańskie święto. Boże Narodzenie jest świętem Światłości Najdoskonalszej, czyli Chrystusa.

Uroczystość Bożego Narodzenia wywodzi swój początek z Jerozolimy. W Rzymie obchodzono to święto już w IV wieku. Przepiękna uroczystość narodzin Chrystusa rozpowszechniła się na cały świat.

W naszej tradycji poprzedzona jest Adwentem. Adwent to czas oczekiwania na Boże Narodzenie. Oczekiwanie to jedno z najpiękniejszych słów. Intensywność i siła oczekiwania są jakby papierkami lakmusowymi, przy pomocy których możemy mierzyć wrażliwość naszej duszy.

„Oczekiwanie to jeszcze jeden wysiłek”, twierdzi Cesare Pavese, ale jego brak jest nie do zniesienia. Ludzie dzisiaj są załamani, zdesperowani, bo nie mają na kogo lub na coś czekać.

Oczekując na przyjście Chrystusa do naszych serc, rodzin, parafii, wypełnimy ten czas gorliwą modlitwą. Chciemy uczestniczyć w Roratach, skorzystajmy z Sakramentu Spowiedzi. Trzeba się pojednać, pogodzić z sąsiadem, kolegą, koleżanką w pracy, z drugim człowiekiem.

Zanim staniemy przy żłóbku Jezusa, zechcimy zrozumieć, że Boże Narodzenie, Betlejem jest nieustanną nowiną, nowiną najważniejszą, nowiną, która pozostaje zawsze aktualna i która każdego roku pojawia się jako rewelacja.

Boże Narodzenie jest świętem dziecka. Trzeba sobie uświadomić, że każdy z nas jest dzieckiem, powinien stawać się dzieckiem, mieć cechy dziecka. Współczesnemu światu brakuje szczerości i prostoty dziecka. Smutne są wielkie miasta bez małych stóp, puste są mieszkania mające w salonie tylko dwa fotele.

W czasie tych świąt napełnimy się męstwem, odwagą, by umieć powiedzieć złu, złym ludziom NIE. Bądźmy ludźmi radości. Cieszymy się z tego, że my jesteśmy Chrystusowi, a Chrystus jest nasz. Budujmy pokój. Chrystus się rodzi po to, aby świat napełnić pokojem. Spinoza powtarzał: „Nie mówmy ludziom nigdy o tym czego od nich żądamy, mówmy im o ich sile”.

Święta Bożego Narodzenia są bardzo bogate w tradycje religijne i ludowe. W naszych rodzinach starajmy się te tradycje znać, przekazywać i wyjaśniać następnym pokoleniom.

Wigilia: samo słowo pochodzi z języka łacińskiego i oznacza czuwanie w nocy. Kiedyś bowiem wigilie poprzedzały wszystkie większe święta, wierni zaś oczekiwali czuwając całą noc na modlitwie. W Wigilię przed Bożym Narodzeniem w naszych rodzinach jest wiele zwyczajów, np. zachowanie postu, ozdabianie choinki, zakaz nawiedzania innych domów, mieszkań, oczekiwanie na gwiazdkę, przynoszenie do mieszkania siana i słomy, spożywanie specjalnej wierzery, śpiewanie kolęd i pastorałek, składanie sobie życzeń, dzielenie się opłatkiem, rozdawanie prezentów, błogosławienie sadów i ogrodów.

Opłatek: W Wigilię Bożego Narodzenia będziemy dzielić się opłatkiem. Opłatek znany był już za Karola Wielkiego, cesarza rzymskiego, od 800 roku. Do Polski dotarł dopiero w XV w.

Nazwa wywodzi się prawdopodobnie od łac. Słowa oblata (ofiara) i przypomina czasy, kiedy przed nabożeństwem składano chleb, aby służył do konsekracji, a także dla wspomnienia biednych. Opłatek jest symbolem Chrystusa, miłości, zgody i pokoju.

Choinka: Zwyczaj strojenia choinki – jodełki, czy świerka przyjął się w całym chrześcijańskim świecie w XIX wieku. Drzewko Bożonarodzeniowe jest symbolem prawdziwego drzewa życia, drzewa szczęścia. Choinka jest symbolem wielości łask Bożych, darów duchowych i materialnych jakie otrzymujemy od Chrystusa.

Pasterka: Jest to Msza Święta o północy. Co roku patriarcha Jerozolimy wraz z wiernymi udawał się do Betlejem, tam w Grocie Narodzenia odprawiał Mszę Świętą w nocy. W każdej Parafii odbywają się Pasterki, by uczcić narodzonego Chrystusa. W niektórych kościołach jest zwyczaj, że po tej Mszy Św. wierni składają sobie życzenia i łamią się opłatkiem.

Tradycje religijne wnoszą w nasze życie wiele wspaniałych przeżyć. Zachowywanie tradycji jednoczy nasze rodziny, pomaga nam wyznawać wiarę, pielęgnowanie tradycji jest pięknym apostołowaniem.

Z okazji Świąt Bożego Narodzenia przeżywanych w roku Pańskim 2004, życzę WSZYSTKIM, by w naszych sercach, domach naprawdę narodził się Chrystus. Bądźmy dobrzy nie tylko na święta. Dajmy innym pomoc i nadzieję, uśmiech i radość. Wskażmy swoją osobą światu drogę do Chrystusa.

Niech będzie tak: JEZUS to drugi CZŁOWIEK, BETLEJEM to moja RODZINA

Ks. Proboszcz

Wieczór wigilijny

W wieczór wigilijny starajmy się zachować tradycję chrześcijańską. Ten szczególny wieczór powinien mieć właściwą oprawę. Wiele osób mimo nieobowiązującego postu zachowuje go zgodnie z tradycją.

Postarajmy się o „światło betlejemskie” w naszym domu. Zapalmy świecę od tego światła mówiąc „Światło Chrystusa”. Pozostali domownicy odpowiedzą „Bogu niech będą dzięki”. Wtedy zapalmy także inne światła np. na choinkach.

Odmówmy wspólnie krótkie modlitwy (pacierz).

Zaspiewajmy kolędę.

Odczytajmy fragment Ewangelii o narodzeniu Chrystusa (Łk.2,1-20 lub Mt 1, 18-25).

Odmówmy modlitwę na wieczór wigilijny:

„Boże nasz Ojczy, w tej uroczystej godzinie wychwalamy Cię i dziękujemy za noc, w której posłałeś nam swojego Syna, Jezusa Chrystusa, naszego Pana i Zbawiciela. Prosimy Cię:

-udziel naszej rodzinie daru miłości, zgody i pokoju;

Wysłuchaj nas Panie!

-obdarz także naszych sąsiadów, przyjaciół i znajomych pokojem tej nocy;

-wszystkich opuszczonych, samotnych, chorych, biednych i głodnych na całym świecie pociesz i umocnij Dobrą Nowiną tej świętej nocy;

-naszych zmarłych bliskich i znajomych (można wymienić ich imiona) obdarz szczęściem i światłem Twej chwały;

-Ojczy nasz...

Panie Boże, Ty sprawiłeś, że ta święta noc zajaśniała blaskiem prawdziwej światłości Jednorodzonego Syna Twojego; spraw, abyśmy jaśnieli blaskiem Twego światła w naszym codziennym postępowaniu. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Poświęcenie opłatków:

W tej uroczystej chwili wychwalajmy Boga, naszego Ojca, za świętą Noc, którą teraz wspominamy, a w której Jednorodzony Jego Syn, Jezus Chrystus, narodził się z Maryi, aby być Bogiem z nami.

Modlitwa:

Dziękujemy Ci, Boże i Ojczy nasz, za ten biały chleb – opłatek, owoc ziemi i ludzkiej pracy, który zgromadził nas dzisiaj w jedno przy tym stole, podobnie jak wówczas, kiedy mocą Twego Słowa staje się Twoim Ciałem i gromadzi nas we wspólnocie ołtarza.

Pobłogosław nas i te opłatki, którymi będziemy się łamać i – zwyczajem ojców naszych – składać sobie wzajemnie świąteczne życzenia.

Panie Ty sam nauczyłeś nas tego, abyśmy w znaku przełamania się chlebem, umieli dzielić się z innymi – a zwłaszcza z potrzebującymi – miłością, życzliwością i pokojem.

Obdarz nas wszystkich Twoim pokojem, abyśmy wspólnie sławili Ojcowską Twą dobroć. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Teraz połamy się opłatkami i złożymy sobie wzajemne z serca płynące życzenia.

Nim usiądziemy do zastawionego tradycyjnymi potrawami stołu pomódlmy się o pobłogosławienie przygotowanych pokarmów.

„Wszchemogący Boże pobłogosław nasze pokarmy i tych, którzy je przygotowali. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.”

Po wieczery wigilijnej śpiewajmy wspólnie stare i nowe kolędy, pastorałki wchodząc za ich przyczyną jeszcze głębiej w istotę Świąt Bożego Narodzenia.

Porządek nabożeństw w Boże Narodzenie i w niedzielę 26 grudnia 2004 r. w Parafii Gołkowice

Msze święte o godzinie:

7.00
8.00 (w obydwa dni dodatkowa Msza Św.)
9.00
11.00
12.15
16.00 (o godz. 15.30 Nieszpory).

**„A nadzieja znów wstąpi w nas
nieobecnych pojawią się cienie
Uwierzymy kolejny raz
w jeszcze jedno Boże Narodzenie...”**

Kiedy w ogrodach dogasają ostatnie ogniska palonych liści, bywa iż przy polowych pracach łapią nas przymrozki. Gdzieś pod miedzą zostają zgłiszczą nie wywiezionych odpadków, które tej nocy przysypał śnieg. Biały jak obrus w święta Bożego Narodzenia. Zdziwieni i zaskoczeni pytamy *czy to już zima...?*

A potem w tej całej radości bieli oczekujemy czegoś nadzwyczajnego. Czegoś niepowtarzalnego. Czegoś wyjątkowego. Marzą nam się dni oglądania zacinającego śniegu przez szyby ogrzanego domu. Niektórzy po cichu wieczorem wyliczają: węgiel jest, ziemniaki są, przetwory poukładane na półkach w spiżarni. Dzieci wyciągają narty i w pośpiechu naprawiają sanki.

W kościele ciemno. Cicho. Spokojnie. Tylko świece dają promyk na kształt aureoli. A blask lampionów toruje Mu drogę. W tej atmosferze odliczamy dni... I chociaż na roraty idziemy

po grudach w ciemności, cieszymy się, że w tym roku wszyscy w Wigilię będziemy razem.

Lecz w ten wigilijny wieczór nie chodzi o to żeby tylko być razem. Chodzi o to by doznać wspólnego ciepła, gdy po polach tańczy wiatr, a ulice pustoszeją. Gdy pod wysoką latarnią płatki śniegu szaleją jak ćmy – to my razem, obok siebie. Pozostaje szmaragd oczu, jakaś nieokreślona radość, delikatność i inność. Wszyscy, nawet Ci najbardziej zgorzkniali roztkliwiają się przy drzewku z bańkami. Szalik w kratkę taki ładny, pantofle wygodne, a nowa książka pociąga tytułem i obwolutą. Co to za dziwny dzień... Może pytamy się siebie: *o co tu chodzi?* Czy może o to, że stajemy się lepsi. Przecież co roku to samo leci jak z taśmy. A my – cieszymy się jak dzieci.

Zachowujemy się jak małe, radosne dzieci, no bo dziecko cieszy się, gdy nikt mu nie przeszkadza. Nam również przez kilka dni nikt nie przeszkadza. W gwieździstą, mroźną noc, skrzypiące poduszki prowadzą nas do żłóbka. Tu czujemy się całkowicie dopełnieni. „Podnieś rączkę Boże Dziecię, błogosław...” Z ambony padają słowa radości. Dziecię się nam narodziło! Tej nocy, owijamy Cię Jezu, w aksamit naszego serca, żeby Ci było ciepłutko. Tej nocy cieszymy się, że świat się odrodził przez Ciebie.

Jezu, czy wiesz dlaczego tak długo czekaliśmy na Ciebie? Czekaliśmy w nadziei, że rozbroisz nasze gniewy, wybuchi, nasze złe miny. Przychodzisz tej nocy. Mały ale Mocny. Ubogi ale Wszzechwładny.

Nasz dom cały się cieszy, promienieje, chociaż tak na oko nic się nie zmieniło. Lecz w te dni wszędzie pełno Ciebie.

Polski dom w tę noc nie przenosi się w Alpy. Nadal stoi na swoim miejscu. Na zewnątrz owiewa go mroźny wiatr, a wewnątrz jego włączamy – jak piecyk – nasze serca. Polska rodzina, mimo wszystko jest wzorem dla innych. Przekazujemy sobie gorący **znak pokoju**. Kochamy nasz dom, w którym wymościł się żłóbek dla Syna Bożego. Dom, w którym narodził się Jezus, jest domem innych... I tylko ciśnie się na usta pytanie: *Czy nie warto by tej odrobiny niepowtarzalnego ciepła zatrzymać na dłużej?*

Sylwia Korona

Zbliża się okres kolędowania. Chyba wszyscy bardzo lubimy śpiewać kolędy i słuchać ich. Są wesołe, optymistyczne, niosą ze sobą ciepło, jakiego nie daje żadna inna pieśń. Niosą nadzieję.

Czym są kolędy?

Według Encyklopedii Powszechnej PWN kolęda to pieśń związana ze Świątami Bożego Narodzenia i obrzędami noworocznymi. Zwyczaj śpiewania kolęd rozpowszechnił się w Polsce w XV i XVI wieku. Rozkwit twórczości kolędowej przypadł na XVII i XVIII wiek, kiedy w melodiach kolęd pojawiły się rytmy ludowe, a więc elementy mazurka, krakowiaka, poloneza.

Śpiewajmy kolędy, bo to naprawdę piękny zwyczaj! Poznajmy nie tylko pierwsze zwrotki, ale całą ich treść.

Co to są „jasełka”?

Wie to chyba każdy. Chętnie oglądamy „jasełka” przygotowane przez dzieci. Często można też spotkać „jasełka” odgrywane przez dorosłych, jako kilkugodzinne nawet spektakle. Samo słowo „jasełka” to po prostu dawna nazwa żłóbka, wokół którego dzieje się całe przedstawienie jasełkowe.

Chociaż „jasełka” są tak mocno związane z polską tradycją bożonarodzeniową, to pierwsze urządził Święty Franciszek, ajego duchowi spadkobiercy franciszkanie „rozkolędowali” całą Europę.

Dar krwi – darem życia

W czwartek 25 listopada bieżącego roku „Dziennik Polski” pisał, że w naszym rejonie, jak zresztą i w innych częściach Polski, stale odczuwalny jest brak krwi. Jest ona, jak wiadomo, lekiem, który w najtrudniejszych sytuacjach ratuje ludzkie życie. Akcje oddawania krwi są organizowane np. w szkołach, parafiach (także w poprzedniej parafii Księdza Proboszcza – Królowej Górnej). W naszej parafii również możliwe byłoby zorganizowanie takiej akcji, gdyby zgłosiła się dostateczna ilość osób chętnych, by wziąć w niej udział. Jednorazowy udział w akcji nie jest zobowiązaniem do stałego oddawania krwi.

Dawcą krwi może być każdy, kto ukończył 18 lat, jest zdrowy, ma wagę proporcjonalną do wzrostu tj. kobieta minimum 55 kg, mężczyzna 60 kg przy średnim wzroście. Przeciwwskazaniem jest przebyta żółtaczka zakaźna.

Bardzo prosimy osoby spełniające wymienione warunki o odpowiedź na apel Regionalnego Centrum Krwiodawstwa a przede wszystkim osób potrzebujących o zadeklarowanie ewentualnego udziału w akcji oddawania krwi, która byłaby organizowana na terenie Parafii Gołkowice.

Deklaracje należy składać w przedsionku kościoła podczas dyżurów CARITAS.

Parafialny Klub Krwiodawstwa

Deklaracja

.....
imię i nazwisko

zamieszkały w
mogę być dawcą krwi i wezmę udział w akcji organizowanej na terenie parafii.

.....
data

.....
podpis

Kolędniczy Misyjni

W tym roku w naszej Parafii 2 stycznia w niedzielę od godz. 13.00 wyruszą kolędniczy misyjni. Kolędniczy misyjni przyjdą do naszych domów z kolędą, krótkimi jasełkami. Po przedstawieniu mini jasełek misyjnych, modlitwie, wręczą nam papierowego aniołka, którego można powiesić na choince. Zebrane ofiary zostaną przekazane w roku 2005 dla dzieci z Republiki Kongo, żyjące w slumsach dzieci Brazylii i potrzebujące pomocy, opuszczone dzieci z Boliwii, Haiti i Białorusi.

Pasterka

Zapraszamy wszystkich na Mszę Świętą o północy. Po uroczystym spożyciu wigilii, wspólnym śpiewaniu kolęd i pastorałek udajmy się na Mszę Świętą o 24.00. Jest to Msza Św. ku uczczeniu pasterzy „Pasterka”. Noc Bożego Narodzenia jest wyjątkową nocą, przeżyjmy ją razem z Chrystusem.

Z a p r a s z a m y
Ks. Proboszcz

Betlejemskie światło pokoju.

W Wigilię po Roratach z Kościoła zabierzmy do naszych rodzin betlejemskie światło pokoju. Niech płomień tego światła da naszym rodzinom: pokój, zgodę i radość.

Do Austrii powróciła delegacja, która przywiozła Betlejemskie Światło Pokoju. W betlejemskiej grocie zapaliła je 12-letnia Elke Wiesmair z Scheissheim koło Wels. Od prawie 20 lat

wybrane dziecko z Górnej Austrii rokrocznie zapala płomień od lampki w betlejemskiej grocie, który następnie wędruje z Wiednia do ponad 30 krajów europejskich, również do Polski. Inicjatywa Betlejemskiego Światła Pokoju ma przypominać słowa, jakimi Aniołowie oznajmili pasterzom narodziny Jezusa:

„Chwała na wysokości Bogu, a na ziemi pokój ludziom dobrej woli”.

W Wigilię przynieśmy do Kościoła świece, lampiony, latarnie, zabierzmy to światło do naszych domów. Niech płonie przez całą Wigilię, szczególnie podczas wieczery wigilijnej.

Serdeczne gratulacje dla Dyrektora Szkoły Podstawowej im. Jana Pawła II oraz Dyrektora Gimnazjum w Gołkowicach, a także dla grona pedagogicznego obu szkół, uczniów i rodziców w związku z oddaniem do użytku nowego segmentu budynku szkolnego składa

**Ks. Proboszcz
wraz z kapłanami pracującymi w parafii**

Nasza parafia ma swoją stronę internetową. Oto jej adres:

www.golkowice.tarnow.opoka.org.pl

**Christus
Mansionem
Benedikat**

**Niech
Christus
błogosławi
temu
domowi**

Z radosną nowiną do Was dziś idziemy.

To, że Jezus na świat przyszedł –
głosić wszędzie chcemy.

W sercach Waszych Drodzy moi
miłość niech zapłonie,
więc szeroko dziś otwórzcie serca,
drzwi i dłonie.

Niechaj Boże Dziecię u Was
znajdzie kąć,

a wszystko, co smuci,
wnet odejdzie stąd.

Kolędniczy Misyjni 2004